

سیاست انگلستان در اسرائیل

مقاله‌ای از طاهر احمدزاده

در این ایام که خلق فلسطین تحت فشار بی‌رحمانه ارتش رژیم اسرائیل قرار دارد، به نظر راقم این سطور ، لازم است مروری مجدد بر سابقه و اهداف نهان و آشکار تشکیل آن رژیم به عمل آید . آن گاه که جنگ جهانی اول (۱۹۱۸–۱۹۱۴ میلادی) آغاز شد ، رهبری جهان سرمایه داری با انگلستان بود، همچنان که بعد از جنگ دوم جهانی (۱۹۴۵–۱۹۳۹) . سپس انگلستان رهبری جهان سرمایه داری را به عهده آمریکا گذاشت که تا به امروز ادامه دارد . در جنگ جهانی اول . . .

سال سوم•شماره ۸۱۳• پنج شنبه ۲۹ تیر ۱۳۸۵• ۲۴جمادی الثانی ۱۴۲۷• ۲۰ جولای ۲۰۰۶

تیتراها

مخالفت دولت با همزمانی انتخابات شوراها و خبرگان

— صفحه ۲ —

نامه احمدی نژاد صدراعظم آلمان

— صفحه ۲ —

استقبال قالیباف از طرح انتخاب مستقیم شهرداران

— صفحه ۳۱ —

یک گرم طلای ۱۸ عیار	۱۴۱۵۰ تومان
سکه تمام بهار «طرح جدید»	۱۴۳۰۰۰ تومان
نیم سکه	۷۴۰۰۰ تومان
دلار	۹۲۰ تومان
یورو	۱۱۵۶ تومان
شاخص کل بورس تهران	۹۵۳۰/۶

مہلت یک هفته‌ای آمریکا به اسرائیل

آرش فرح زاد: «آمریکا به اسرائیل : یک

هفته دیگر برای از بین بردن حزب‌الله فرصت دارید». این تیر روز گذشته روزنامه «گاردین» بود و پایین این تیتیر نیز عکسی از یک نظامی اسرائیلی به چاپ رسانده بود. «گاردین» در مورد آخرین تحولات بحران میان اسرائیل و حزب الله نوشت: «آمریکا به اسرائیل یک هفته فرصت داده است تا آخرین ضربات خود را به حزب الله وارد کند و پس از این یک هفته آمریکا با درخواست اعزام نیروهای بین المللی حافظ صلح به مرز اسرائیل و لبنان موافقت خواهد کرد. دولت بوش به همراه انگلیس درخواست شورای امنیت سازمان ملل و وزای خارجه اتحادیه را وپا برای برقراری آتش بین فوری میان اسرائیل و حزب الله را وتو کرده‌اند. بوش دلائل زیادی برای نشان دادن چرأ سبز به اسرائیل دارد و اصلی ترین دلیل نیز

ضربه زدن به ایران و سوره حامیان حزب الله در خاورمیانه است .
« روزنامه «لیراسیون» بی اعتنایی نسبی جامعه جهانی نسبت به اتفاقات اخیر در خاورمیانه را مورد توجه قرار داده و می نویسد : «سیاست بوش که از حملات اسرائیل به لبنان حمایت می کند تا حد زیادی باعث شده است که جامعه جهانی نسبت به اتفاقات اخیر در خاورمیانه سیاست «بی اعتنایی نسبی» را در پیش بگیرد. تنها کاری که می توان انجام داد ابراز تأسف است و موضع گیری جامعه جهانی در این مورد اصلاً باعث تعجب نیست. البته عدم انتقاد کشورهای مهم از اسرائیل دلیل دیگری نیز دارد و آن هم ترس از متهم شدن به طرفداری از سیدحسن نصرالله رهبر حزب الله است. می‌کند تا حد زیادی باعث شده است که جامعه به راحتی ادامه می دهد. «دو روزنامه انگلیسی «تایمز» و «لیندینتد» خروج اتباع خارجی از لبنان را مورد توجه گسترده قرار داده بودند. «لیندینتد» این اقدام دولت های خارجی را بزرگترین تخلیه اتباع خارجی از یک کشور طی سال های اخیر دانسته است. روزنامه «تایمز» نیز با اشاره به اینکه دولت های دیگر سریع تر از دولت انگلیس نسبت به خروج اتباع خود از لبنان اقدام کرده اند تونی بلر انتقاد کرده است.

روزنامه هدیه ویژه نمایشگاه الکترونیک و کامپیوتر

در نمایشگاه وزارت کشور و نیروی انتظامی ارائه شد

معرفی الگوی پوشش اسلامی

گروه اجتماعی ، ثمانه قدرخان: دولت نخستین نمایشگاه پوشش اسلامی خود را با همکاری سه ارگان برپا کرد. برگزاری دو نمایشگاه لباس با عنوان «پوشش اسلامی» در یک هفته و در یک شهر سمت و سوی هدف دار دولت نهم درخصوص پوشش زنان را بیش از پیش مشخص می کند. دو نمایشگاه شبیه هم یکی با عنوان «ریحانه» از ۲۳ تیرماه برگزار شد و دیگری با عنوان جشنواره «زنان سرزمین من» از روز ۲۵ تیر توسط نیروی انتظامی استانداری تهران و وزارت کشور کار خود را آغاز کرد که اولی در مصلی دومی در سالن کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در هفته زن برگزار شد. هر چند نمایشگاه اول در مصلای تهران اقبال چندانی پیدا نکرد ولی نمایشگاه دوم پوشش زنان تنوع بیشتری را در بر گرفت. نمایشگاه پوشش اسلامی و «شو زنده لباس» جزء حاشیه جشنواره «زنان سرزمین من» محسوب شد اما با ترکیب بندی خاص در انتخاب رنگ ها نشان داد نشانه های بیشتری از سلیقه عموم جامعه را به رسمیت می شناسد. نمایشگاه «ریحانه» که بیشترین فعالیت خود را بر عرضه انواع چادر و مانتوهای با رنگ های تیره متمرکز کرده بود نتوانست شعارهای دولت مبنی بر ایجاد «مد اسلامی» را برآورده سازد و حتی نتوانست طرحی جدید برای آنها که پوشش کامل اسلامی را مد نظر دارند ایجاد کند. نمایشگاه ریحانه بیشتر فعالیت های خود را بر عرضه انواع چادر و مانتو به خصوص با رنگ های تیره متمرکز کرده بود و

در همین زمینه

۱- دو نمایشگاه لباس با موضوعیت پوشش اسلامی همزمان در دو نقطه تهران مصادف با هفته زن برگزار شد. «ریحانه» از ۲۲ تیرماه به مدت ۱۰ روز در مصلای تهران توسط نیروی انتظامی و جشنواره «زنان سرزمین من» از ۲۵ تیر به مدت یک هفته در باشگاه حجاب برگزار شده‌است. ۲- بسیاری از طراحان مطرح لباس در ایران عنوان کرده اند که از برگزاری این دو نمایشگاه مطلع نبوده اند.

جشنواره «زنان سرزمین من» توسط اساتید دانشگاه های الزهرا، شریعتی و جهاد دانشگاهی مورد داوری و بررسی قرار گرفته است. وی تأکید دارد این حرکت فرهنگی و حمایتی است و در مواردی هزینه دوخت لباس ها به دانشجویان پرداخت شده است تا آنها از این مقوله متضرر نشوند. حدود ۱۰۰ طرح برای نمایش زنده لباس در جشنواره «زنان سرزمین من» شرکت داده شده است که ۲۰ طرح آن مربوط به چادر است و مابقی طراحی ها منسوب به «لباس های اجتماع» است. در مراسم افتتاحیه نمایش زنده لباس های اسلامی دعوت گسترده ای از رسانه های داخلی انجام نگرفت و نبود تبلیغات صحیح و خوب یکی از موارد ضربه پذیری در تاثیرگذاری این نمایشگاه را به همراه داشت که قندفروش در این رابطه توضیح می دهد: «وقتی خبرنگاران سایت های خارجی از این مقوله مطلع شدند

استقبال زیادی کردند به همین دلیل از ۱۰ خبرگزاری خارجی و ۴ خبرگزاری داخلی دعوت کردیم تا در این مراسم حضور داشته باشند، چون نگاه آنها به این مسئله خیلی مهم بود.» هر چند شو زنده لباس های اسلامی با پوشش کامل انجام شد اما فقط زنان حق شرکت در این مراسم را طی هفته گذشته داشتند. چنین محدودیتی این ستوال را ایجاد می کند که آیا طراحان این نوع پوشش، خود نیز چنین لباس هایی را قبول نداشته و فقط برای ویتрин فعالیت های فرهنگی خود آن را مورد «استفاده» قرار می دهند یا واهمه دیگری از همگانی کردن این طراحی ها دارند؟

قندفروش در این مورد می گوید: «احساس می کنیم باید فضا آماده شود. طراحی های لباس های اسلامی که از ورود آقایان برای بازدید و انتخاب آن برای همسران خود

مانعت می کند شاید نتواند گام های بعدی خود را به درستی بردارد چرا که اولین قدمش آن قدر محکم نیست که بیاری نگه داشتنش را داشته باشد و برگزارکنندگان را در ترس زمین خوردن نگه داشته است. اگر قدم نخست به این اندازه غیرمطمئن بود چه ضرورتی برای برداشتن آن احساس می شد که معجزان آن با تعجیل غیرقابل وصف چنین حرکتی را آغاز کرده و مهره های خود را رو کردند. هر چند قندفروش

نوستالژی اطلاعات

هفته نامه شرق ضمیمه روزنامه امروز

هنوز وقتی روزنامه اطلاعات روی میز کارم قرار می گیرد یا دوره کودکی و نوجوانی ام می افتم . یاد روز و روزگاری که در چشم من روزنامه همان اطلاعات بود. در دهه ۶۰ تعداد روزنامه های کشور محدود بود و شمارگان آنها معدود. بیش از پنج روزنامه (اطلاعات، کیهان، جمهوری اسلامی، رسالت و ابرار) منتشر نمی شد و از این پنج تن هم رقابت محدود به اطلاعات بود و کیهان که به راحتی گیر نمی آمد و تنها با آبنومان و پرداخت پیشاپیش اشتراک به . . .

۱۶صفحه■ به همراه ۱۶ صفحه نیازمندی های شرق ویژه استان های تهران، قزوین و قم■ اشتنا۲۵۰تومان

سرمقاله

باز هم «مسئله حجاب»

زهرآ شجاعی

مشاور خاتمی در امور زنان

از ۳۸ سال پیش که کتاب «مسئله حجاب» استاد مطهری – مجموعه بحث ها و درس هایی که در طول چهار سال در جلسات انجمن اسلامی پزشکان بیان شده بود – و به زعم تغییر ماهوی نظام شاهنشاهی به نظام جمهوری اسلامی حجاب همچنان به عنوان یک مسئله و نه یک اثر یا موضوع مطرح است.

گاهی اجمالی و تاریخی به این موضوع ما را در درک دقیق تر و منطقی تر از اینکه چرا حجاب همچنان یک مسئله است کمک می کند. سیاست های خشن و زورمدارانه رضاشاه در کشف حجاب زنان در ۱۷ دی ماه ۱۳۱۴ بعد از مدتی با شکست مواجه شد تا حدی که فرزندش در کتاب انقلاب سفید آن را مورد نقد قرار داده و اظهار داشت: «پدرم اشتباه کرد که از زور حجاب را از سر زنان برداشت. ما باید زنان را به حدی از رشد و آگاهی برسانیم که خود این مانع پیشرفت را کنار بگذارد.» (نقل به مضمون)

در عصر پهلوی دوم سیاست های فرهنگی و روش های غیرمستقیم در مقابله با حجاب از قبیل ممنوعیت اخذ

گواهینامه رانندگی یا . . . و تحقیر و توهین هایی که از طریق دستگاه های فرهنگی چون مطبوعات، سینما و تلویزیون

صورت می گرفت نتوانست اعتقاد و پایبندی زنان مسلمان و دختران جوان تحصیل کرده و دانشگاهی را نسبت به حجاب

متزلزل کند. آزادی انتخاب در حجاب و جریان روشنفکری

اسلامی که با اندیشه های بزرگانی چون استاد مطهری و دکتر شریعتی در جامعه نضج گرفته بود باعث شد روز به روز بر

تعداد زنان محجب به حجاب را نه به عنوان سنت خانوادگی

دینی بلکه به عنوان یک انتخاب و گاه در تعارض با فرهنگ

خانوادگی انتخاب می کردند، افزوده شود.

انقلاب اسلامی به پیروزی رسید. عکس ها و فیلم های

سانسور نشده از صحنه تظاهرات و راهپیمایی ها نشانگر

حضور زنان ایرانی (اعم از باحجاب و بی حجاب) در کنار

یکدیگر و در معارضة با نظام سلطه شاهنشاهی و در حمایت

از حرکت و جریان انقلاب بود. توضیح اینکه در آن سال ها

پدیده ای تحت عنوان بدحجابی وجود نداشت. یا زنان دارای

حجاب بودند یا اختیار و انتخاب و یا بی حجاب بودند. آن

هم به اختیار و انتخاب و الزامات و اجبات پیرامونی و

محیطی بود «امر بین الامرین» موجود نبود.

در زمان دولت های اولیه انقلاب پنشنشانه ای صادر شد

تا در محیط های دولتی بانوان با پوشش اسلامی حاضر شوند

و حد و مرز آن هم به لحاظ کف و فرم تا حدودی یخنی

شد. رنگ های تیره مثل مشکی، سرمه ای و طوسی. صدور

این پنشنشانه ها اعتراض جمع محدودی از زنان مواجه شد که

در محل نخست وزیری با لباس سیاه جمع شدند و اعتراض

ی خود را نسبت به این امر اعلام داشتند و این گونه برخورد

سیاسی با حجاب بعضاً طی سال های بعد از سوی برخی از

افراد به اشکال مختلف بروز و ظهور پیدا کرد.

خواست عمومی در رعایت حجاب اسلامی و حفظ

شعائر مذهبی در اماکن عمومی تا بدانجا رسید که طبق قانون

مجازات اسلامی و در تبصره ماده ۶۳۸ قانون «زنانی که

بدون حجاب شرعی در معابر و انظار عمومی ظاهر شوند

حس از ده روز تا دو ماه و یا از ۵۰ هزار تا ۵۰۰ هزار ریال

جرای نقدی محکوم خواهند شد.» (قانون مجازات اسلامی

مصوب ۲۰/۹/۷۰ مجمع تشخیص مصلحت) در این مرحله

رعایت حجاب از یک خصوصی و شخصی به یک امر

اجتماعی و حکومتی تبدیل شد. طبیعی است که اکثریت

مردم خواستار حفظ امنیت اجتماعی و رعایت شئونات

اخلاقی در محیط های عمومی باشند.

اما آیا قانون به تنهایی و بدون بسترسازی فرهنگی و توجیه

افکار عمومی می تواند به عنوان یک رفتار عمومی و هنجار

اجتماعی موجب پایبندی مردم و الزام جامعه به رعایت آن

باشد؟ اخضاظر این نکته عدم اشتعام و ناهماهنگی که

سیاست های فرهنگی و آئین نامه های اجرایی این قانون چه

نتیجه ای به بار خواهد آورد؟

طی سال های بعد از انقلاب اسلامی درباره حجاب و

لباس «مسئله حجاب» زیاد صحبت شده است. سنیاتراها،

همایش ها، نمایشگاه ها، جشنواره ها و . . . گوناگون با

عناوین برخططاق برگزار شده است و اشخاص صاحب نظر

برای مخاطبین باحجاب خوب سخنرا می کردند و از ارزش و

اهمیت و فضیلت حجاب سخن ها گفتند و جالب آنکه ورود

زنان بدحجاب به این محافل ممنوع بوده است و قطعاً فرصت

طرح ستوال و بیان دیدگاه و گفت وگو فراهم نبوده است.

بخش های مختلف دستگاه های حکومتی به تناسب شرایط

تحت تاثیر فشارهای سیاسی و اجتماعی این موضوع را در

دستور کار خود قرار داده اند.

عکس رضا مطهریایران

می کرد.» وی اضافه می کند: «لباس باید از نظر کارکرد اجتماعی مورد مصرف باشد لااقل به خواسته مردم که استفاده از رنگ های متنوع و شاد است اهمیت داده شود.» این کارشناس و طراح لباس در ادامه تصریح کرد: «هیچ کدام از برگزارکنندگان این دو نمایشگاه متولی پوشش نبودند و نظفه این کار باید در وزارت ارشاد اسلامی بسته می شد. وظیفه نیروی انتظامی، استانداری و وزارت کشور چیز دیگری است. زمانی خاطرنشان کرد: «وزارت ارشاد چند ماهی است که مشغول بررسی و مطالعه در مورد انواع پوشش اسلامی است و احتمال دارد در پاییز امسال نمایشگاهی در همین رابطه برگزار کند و دستاوردهای خود را به نمایش بگذارد.» طورانی کارشناس مسائل اجتماعی و مدرس دانشگاه معتقد است: «این نمایشگاه با توجه به شرایط و تنوعات موجود در جامعه انجام نشده و پوشش و اسلام محسوب می شود.» مشاور استاندار بر این باور است که هر چند این نمایشگاه اولین اقدام جمهوری اسلامی است و حرکت های پیش از آن در حدود جمهوری اسلامی نیست عنوان کرد: «اگر این حرکت پویایی لازم را ایجاد کند می توانیم برای خارج از کشور هم طراحی لباس انجام دهیم.» فرحناز قندفروش معتقد است طراحی های موجود در این نمایشگاه حدود مطلوب جامعه ما محسوب می شود و توضیح می دهد: «ما سعی کردیم زیبایی و کیفیت در طراحی کار رعایت شود و «مد» را نظر گرفته شود.» مشاور استاندار همزمانی در برگزار شدن دو نمایشگاه لباس اسلامی در هفته گذشته را یک اتفاق می داند و در نقد نمایشگاه «ریحانه» می گوید: «فعالیت ما فرهنگی است و اصلاً جنبه اقتصادی ندارد در حالی که «ریحانه» صرفاً فعالیت های اقتصادی را مد نظر قرار داده است.» هر چند قندفروش معتقد است برگزاری نمایش زنده پوشش اسلامی برای اولین بار در ایران تجربه می شود اما مهلا زمانی طراح لباس که اولین زن در برگزاری نمایش زنده لباس در ایران محسوب می شود و پاییز امسال اولین نمایش زنده لباس با همکاری کشورهای اسلامی را در تهران برگزار خواهد کرد در مورد دو نمایشگاه برگزار شده معتقد است: «همه طرح های ارائه شده معمولی بود در حالی که ما در طراحی لباس باید پیرو سخنان مقام رهبری باشیم که از همه خواستند در رابطه با مد و مدگرایی سخن به میان آید تا مد از غرب به ایران وارد نشود.» زمانی در مورد لباس های به نمایش درآمده در نمایشگاه همچنین توضیح داد: «چقدر خوب بود این می کردند که جذابیت بیشتری در عموم ایجاد کند.»

ادامه در صفحه آخر

قندفروش در این مورد می گوید: «احساس می کنیم باید فضا آماده شود. طراحی های لباس های اسلامی که از ورود آقایان برای بازدید و انتخاب آن برای همسران خود مانعت می کند شاید نتواند گام های بعدی خود را به درستی بردارد چرا که اولین قدمش آن قدر محکم نیست که بیاری نگه داشتنش را داشته باشد و برگزارکنندگان را در ترس زمین خوردن نگه داشته است. اگر قدم نخست به این اندازه غیرمطمئن بود چه ضرورتی برای برداشتن آن احساس می شد که معجزان آن با تعجیل غیرقابل وصف چنین حرکتی را آغاز کرده و مهره های خود را رو کردند. هر چند قندفروش

